

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 6C/152/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216212022
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Lengyelová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2216212022.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Erikou Lengyelovou v právnej veci žalobcu: JUDr. Zsolt Hodosi, advokát, IČO: 45 014 515, so sídlom: Veľkobláhovská 6750, 929 01 Dunajská Streda proti žalovanému: JuvenaliaA, s. r. o., IČO: 44 998 538, so sídlom Kodályova 27, 929 01 Dunajská Streda, zast. advokátom JUDr. Július Jánošík, IČO: 17 328 284, so sídlom Klincová 35, P. O. Box 86, 810 05 Bratislava 15 o zaplatenie 184,30 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %

odôvodnenie:

1. Žalobca, pôvodne U. E., nar. XX. XX. XXXX, žalobou zo dňa 03. 08. 2016 sa domáhal od žalovaného zaplatenia 184,30 eur. Poukázal na tú skutočnosť, že dňa 30. 10. 2015 na pediatrickej ambulancii v budove polikliniky Nemocnice s poliklinikou Dunajská Streda, a. s., Veľkobláhovská cesta, kde žalovaný užíval nebytové priestory na účely prevádzkovania pediatrickej ambulancie, utrpel úraz, a to tak, že si sadol na stoličku, ktorá bola umiestnená v čakárni. Táto stolička bola zrejme poškodená, lebo v zapätí, ako si sadol, sa zlomila a spadol na zem. Pri páde si udrel lakeť a hneď vyhľadal chirurgické ošetrovanie. Uvedená stolička nebola označená ako nepoužiteľná alebo poškodená a bola pristavená k ostatným stoličkám umiestneným v čakárni. Následkom tohto úrazu utrpela pomliaždenia pravého predlaktia ťažšieho stupňa s nutnosťou pravidelnej chirurgickej kontroly, aplikácie masti proti opuchu a liekom proti bolesti a zároveň bol všeobecným lekárom uznaný za dočasne práceneschopného v období od 02. 11. 2015 do 23. 11. 2015. Bezprostredne po chirurgickom ošetrovaní úrazu vyhľadal osobne konateľku žalovaného, ktorá sa snažila zbaviť zodpovednosti a odkázala žalobcu na vedenie nemocnice, ktoré sa následne po jej osobnom prednese vyjadrilo, že sa necíti byť zodpovedné, nakoľko stoličky do čakárne žalovaného neboli umiestnené nemocnicou. Vzhľadom na odmietavý postoj žalovaného sa žalobca rozhodol poveriť svojim zastupovaním v predmetnej právnej veci advokáta JUDr. Zsolta Hodosiho, ktorý realizoval všetku komunikáciu v mene žalobcu. Po ukončení liečenia a práceneschopnosti prostredníctvom právneho zástupcu žalobca zaslal žalovanému kvantifikáciu nároku na náhradu škody, ktorá bola doručená žalovanému dňa 21. 01. 2016 s lehotou plnenia 20 dní od doručenia.

2. Žalobca v žalobe vyšpecifikoval škodu, ktorá pozostávala z čiastkových nárokov a až c celkovo vo výške 409,92 eur (bolestné vo výške 257,40 eur, vecné náklady spojené s liečením vo výške 136,56 eur a rozdiel v príjmoch vo výške 138,96 eur).

3. Žalovaný dňa 08. 04. 2016 plnil prostredníctvom Union poisťovne, a. s., v prospech účtu právneho zástupcu žalobcu sumu 368,93 eur a na základe výzvy právneho zástupcu žalovaný plnil sumu 40,99 eur. Táto suma žalobcovi bola vyplatená jeho právnym zástupcom.

4. Žalobca v tomto konaní sa domáhal náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré žalovaný odmietol mimosúdne uhradiť s odkazom na to, že nedošlo vo veci k začatiu súdneho konania a žalovaný trovy právneho zastúpenia nepovažuje za nevyhnutne vynaložené. Žalobca poukázal na to, že zodpovednosť žalovaného za vzniknutú škodu je potrebné posúdiť podľa § 421a Občianskeho zákonníka. Zároveň poukázal žalobca na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého príslušenstvom pohľadávky sú prvky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

5. Žalobca si v žalobe nárokoval od žalovaného tieto trovy právneho zastúpenia:

- Dňa 04. 11. 2015 - prevzatie zastúpenia a prvá porada s klientom, tento úkon právnej pomoci je v hodnote 64,53 eur, k tomu režijný paušál 8,39 eur. Právny zástupca žalobcovi poukázal na to, že tarifná odmena má byť určená podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., nakoľko v tom čase ešte nebolo možné peniazmi ohodnotiť právo žalobkyne na náhradu škody (napríklad práceneschopnosť ešte nebola ukončená, a preto výpadok na príjme nemohol byť známy, nebol ešte vzhľadom na krátkosť času vypracovaný lekársky posudok o bolestnom pre neukončenie liečenia, neboli známe vecné náklady spojené s kúpou liekov).

- Dňa 06. 11. 2015 - podanie protistrane označené ako oznámenie o vzniku škody, opäť má právny zástupca žalobcu za to, že tarifná odmena má byť určená podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., nakoľko v tom čase ešte nebolo možné peniazmi ohodnotiť právo žalobcu z tých istých dôvodov, ako je vyššie uvedené. Takto je možné výšku tarifnej odmeny za tento úkon právnej pomoci určiť sumou 64,53 eur, k tomu režijný paušál 8,39 eur.

- Dňa 19. 01. 2016 - podanie protistrane ako kvantifikácia nároku na náhradu škody, keďže nárok na náhradu škody bol kvantifikovaný (po oprave dňa 23. 03. 2016 na sumu 409,92 eur) je potrebné pri určení tarifnej odmeny vychádzať z ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a tarifná odmena má byť vo výške 29,88 eur, režijný paušál 8,58 eur. Výška tarifnej odmeny teda do momentu začatia tohto súdneho konania je 184,30 eur.

6. Žalobca označil a doložil k žalobe listinné dôkazy - lekársky nález zo dňa 30. 10. 2015, potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, lekársky posudok o bolestnom, lekársky nález zo dňa 31. 10. 2015, pokladničný doklad o kúpe lieku proti bolesti zo dňa 31. 10. 2015, lekársky nález zo dňa 05. 11. 2015, pokladničný doklad o zakúpení Lioton Gelu zo dňa 05. 11. 2015, výplatnú pásku za mesiac november 2015, potvrdenie mestského úradu zo dňa 10. 12. 2015 a 17. 03. 2016, rozhodnutie sociálnej poisťovne zo dňa 17. 12. 2015, výzvu na náhradu škody zo dňa 28. 04. 2016, e-mailovú správu JUDr. Júliusa Jánošíka zo dňa 17. 05. 2016, kvantifikáciu nároku na náhradu škody, oznámenie o vzniku škody zo dňa 06. 11. 2015.

7. Súd opis žaloby a príloh doručoval žalovanému, pričom žalovaný cestou svojho právneho zástupcu sa k žalobe vyjadril dňa 10. 10. 2016. Žalovaný poukázal na e-mailovú korešpondenciu, na list Union poisťovne, a. s. zo dňa 05. 04. 2016, list právneho zástupcu žalobcu zo dňa 22. 03. 2016 a vyjadril sa tak, že žalobu v celom rozsahu žiada zamietnuť. Nárok žalobcu nemá oporu v platných predpisoch a nie je priznateľný v zmysle judikatúry najvyšších súdnych autorít. Úkony právnej služby uplatnené žalobcom neboli vykonané účelne ani hospodárne. Právny zástupca žalobcu dokonca porušil zákon o advokácii pri ich vykonávaní, eventuálne ignoroval jeho ustanovenia. Právny zástupca žalobcu nesprávne vyčíslil hodnotu právnych úkonov a v jeho predchádzajúcom liste boli vyčíslené výrazne nižšie. Žalobca podľa žalovaného nepreukázal dôvodnosť vzniku jeho nároku, jeho vznik ani výšku, preto žiada žalobu zamietnuť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Žalovaný neoprávnenosť nároku žalobcu videl v tom, že súd nemôže priznať náhradu trov právneho zastúpenia za úkony vykonané pred začatím súdneho konania, ako aj preto, že trovy právneho zastúpenia neboli účelne vynaložené. Trovy právneho zastúpenia uplatnené žalobcom nevznikli v súdnom konaní a okrem toho nie sú vynaložené účelne. Podľa žalovaného úkony právneho zástupcu žalobcu neboli vykonané s odbornou starostlivosťou a trovy sú nesprávne vyčíslené. Je toho názoru, že hodnota prvých dvoch úkonov bola zástupcom žalobcu umelo navýšená. Zástupca žalobcu nevedel

v čase úkonu určiť jeho hodnotu, neznamena, že hodnota je neurčitá. Zároveň poukázal na to, že v liste zo dňa 22. 03. 2016 si právny zástupca žalobcu vyčíslil trovy na 115,00 eur. K úkonu označenému ako „oznámenie o nároku náhrady škody“ žalovaný uvádza, že v škodovej udalosti došlo, nebolo to potrebné oznámiť bez toho, že by pisateľ listu vedel, akú škodu chce požadovať. Daný úkon bol zbytočný a neúčelný. K úkonu označenému ako „kvantifikácia nároku na náhradu škody“ žalovaný poukazuje, že právny zástupca žalobcu v tomto liste škodu vyčíslil nesprávne. Právny zástupca žalobcu teda pochybil a nezvládol škodu kvantifikovať. Právny zástupca žalobcu preto nepostupoval s odbornou starostlivosťou, úkon právnej služby nezvládol vykonať riadne a bez chýb, nakoľko bol následne opravený a doplnený. Žalovaný však zároveň poukázal na tú skutočnosť, že žalobca právnemu zástupcovi trovy ani reálne neuhradil, čo jednoznačne vyplývalo aj z výsledkov pojednávania vo veci.

9. Žalobca v replike k tomuto vyjadreniu poukázal na to, že žalovaný sa snaží vyvolať dojem o zbytočnosti právneho zastúpenia žalobcu advokátom, pri uplatňovaní jeho nároku na náhradu škody, dokonca si dovoľuje označiť konanie žalobcu za konanie z pohodlnosti „predpokladateľne sa jej nechcelo vec riešiť“. V skutočnosti však žalovaný nevenoval žalobcovi v rámci jeho snahy komunikovať a riešiť vec žiadny záujem. Žalovaný nemal záujem o riešenie veci so žalobcom, dokonca ho odkázal na vedenie nemocnice, pričom toto konanie žalovaného je nevysvetliteľné a nemá žiadne opodstatnenie. O postoji žalovaného svedčí aj to, že spoluúčasť uhradil nie iniciatívne, ale až na písomnú výzvu adresovanú právnym zástupcom priamo žalovanému. Čo sa týka hodnotenia úkonu právnej služby - kvantifikácie nároku na náhradu škody žalovaným, ako vykonaného bez odbornej starostlivosti, právny zástupca žalobcu poznamenal, že prípadnú vadu výpočtu neodhalil žalovaný ani jeho právny zástupca a ani samotná poisťovňa nepredniesla konkrétne výhrady. Navyše výpočet straty na príjme je inou odbornou otázkou než právnou, a preto nie je namieste spochybniť kvalitu práce advokáta na inej ako právnej oblasti.

10. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania vo veci rozhodol rozsudkom 6C/152/2016-131 zo dňa 19. 10. 2017 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi (pôvodne U. E.) sumu 184,30 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 22 ods. 1, § 23, § 121 ods. 3, § 421 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, § 10 ods. 2 vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

11. Súd prvej inštancie vecne zdôvodnil, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplata 184,30 eur, na tom základe, že v pediatrickej ambulancii v budove polikliniky Nemocnice s poliklinikou Dunajská Streda dňa 30. 10. 2015 utrpel úraz tak, že si sadol na stoličku v čakárni, ktorá bola zrejme poškodená, pretože sa zlomila a žalobca spadol na zem. Pri páde si udrel lakeť a musel vyhľadať chirurgické ošetrenie, následkom úrazu žalobca utrpel pomliaždenia pravého predlaktia ťažšieho stupňa s nutnosťou pravidelnej chirurgickej kontroly, aplikácie medikamentov a masí proti opuchu. Všeobecným lekárom bol uznaný za dočasne práceneschopného. Uvedené priestory v tom čase boli v užívaní žalovaného. Vzhľadom na odmietavý postoj žalovaného k náhrade škody poveril žalobca svojim zastupovaním advokáta.

12. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca na svoju obranu v komunikácii so žalovaným splnomocnil kvalifikovanú osobu, a to advokáta JUDr. Zsolta Hodosiho. Súd poukázal na to, že občan má právo na zastúpenie advokátom nielen v súdnom konaní, alebo vo vzťahu subjektom verejnej moci, ale vždy, keď je nútený kvalifikovane sa brániť tak, ako to mu bolo aj v tomto prípade. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného že sa jednalo výlučne o mimosúdnu korešpondenciu medzi žalobcom a žalovaným a že úkony právneho zástupcu v podstate neboli ani potrebné, respektíve boli vykonané bez odbornej starostlivosti a neboli účelne vynaložené. Samotný nárok žalobcu voči žalovanému bol nárokom na náhradu škody (§ 421a ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktorá mu v konečnom dôsledku bola uhradená. Nárok žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia súd posúdil ako príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súd žalobcom uplatnený nárok považoval za dôvodný čo do základu ich výšky. Napriek podstatne širšej komunikácii boli účtované len tri úkony právnej služby, predmetné úkony nie je možné považovať za zbytočné, pretože spoluúčasť zo strany žalovaného bola uhradená až na písomnú výzvu právneho zástupcu adresovanú žalovanej. Chyba vo výpočte výšky škody nemá za následok, že úkon právnej služby by bol vykonaný bez odbornej starostlivosti. Na účely určenia výšky odmeny advokáta za nim poskytnutú právnú službu je rozhodujúci

moment vykonania každého jednotlivého úkonu právnej služby. Súd vyčíslenú výšku tarifnej odmeny právneho zástupcu považoval za správnu. Bolo nepochybné, že v čase vykonania týchto úkonov ešte nebolo možné peniazmi ohodnotiť právo žalobcu na náhradu škody. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie považoval žalobu za dôvodnú a v celom rozsahu jej vyhovel, pričom dodal, že nič na tomto nemení ani žalovaným namietaná skutočnosť, že žalobkyňa doposiaľ trovy právneho zastúpenia svojmu právnenému zástupcovi neuhradila.

13. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie žalovaný s návrhom na jeho zmenu zamietnutím žaloby, alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie zdôvodnil tým, že súd nesprávne právne vec posúdil, a to v otázkach následkov neuhradenia odmeny za právne služby žalobkyňou, účelnosti a výšky úkonov právnej služby. Skutočnosť, že odmena nebola advokátovi žalobcu uhradená, potvrdil samotný právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 19. 10. 2017. Súd prvej inštancie nesprávne považoval túto skutočnosť za irelevantnú. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09. 06. 2010, spisovaná značka 3MOBdo2/2010, v zmysle ktorého príslušenstvom pohľadávky sú aj vynaložené náklady na odmenu za právnu službu (zaplatená odmena advokátovi) poskytnutú mimosúdneho konania v súvislosti s uplatnením pohľadávky. Tieto náklady sa musia týkať splatnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnej konaní ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Z uvedeného vyplýva, že odmena musí byť reálne zapletená. Napadnutý rozsudok je preto v rozpore s judikatúrou najvyšších súdnych autorít, a preto došlo k porušeniu článku 2 CSP (právna istota). Zároveň žalovaný v odvolaní poukázal na to, že úkony právneho zástupcu žalobcu neboli účelne vynaložené a boli nadhodnotené.

14. Predložením veci na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave ako súdu druhej inštancie súd prvej inštancie uznesením zo dňa 04. 05. 2018, číslo konania 6C/152/2016-192 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu U. E., O.. XX. XX. XXXX, Z. V. X.Q. XXX, vstúpil žalobca JUDr. Zsolt Hodosi, advokát, so sídlom Veľkoblavovská 6750, 929 01 Dunajská Streda, z dôvodu postúpenia pohľadávky.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že rozsudok je arbitrárny, respektíve nedostatočne zdôvodnený, pretože súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom nevysporiadal s námietkou žalovaného znesenou napríklad na pojednávaní dňa 19. 10. 2017 vo vzťahu k potrebe vynaloženia týchto nákladov, keď súd prvej inštancie bez ďalšieho odôvodnení svojho rozhodnutia v závere uviedol, že nič na tom nemení, ani žalovaným namietaná skutočnosť, že žalobca doposiaľ trovy právneho zastúpenia svojmu právnenému zástupcovi neuhradil.

16. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 06. 2010, spisová značka 3MOBdo2/2010, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 7/2010 pod č. 6, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú aj vynaložené náklady za právnu službu poskytnutú mimosúdneho konania v súvislosti s uplatnením pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka), a z ktorého vyplýva, že ide o zaplatenú odmenu advokátovi.

17. Súd prvej inštancie uvedené rozhodnutie nezohľadnil, a pokiaľ sa odklonil od judikatúry, musí svoj odklon odôvodniť.

18. Súd prvej inštancie sa nedostatočne vypořiadal aj s námietkou žalovaného, ktorá sa týkala účelnosti vzniku nákladov, a to najmä pri úkone zo dňa 06. 11. 2015 - oznámenie o vzniku škody, keď žalovaný v konaní namietal neúčelnosť tohto úkonu poukazujúc na skutočnosť, že v tomto podaní nebola škoda ani kvantifikovaná. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky možno považovať len také, ktoré boli nevyhnutné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd prvej inštancie vykonané úkony nemal posudzovať ako celok, ale každý úkon samostatne, čo neurobil, respektíve z odôvodnenia to nevyplýva.

19. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní s názorom odvolacieho súdu, ktorými je podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný, opätovne vec prejsť v potrebnom rozsahu vykonať dokazovanie, výsledky celého konania zhodnotiť a až potom vo veci rozhodnúť.

20. Vzhľadom závery uznesenia Krajského súdu v Trnave 10Co/148/2018-212 súd opätovne vec prejednal, pričom ustálil skutkový stav veci tak, ako je vyššie uvedený.

Čo sa týka právneho stavu veci, súd vzhľadom na vyššie citované uznesenie súdu druhej inštancie právne vec posúdil nasledovne:

21. Je nepochybné, že žalobca v predmetnom konaní si uplatňuje sumu 184,30 eur ako príslušenstvo pohľadávky - náklady spojené s jej uplatnením, v zmysle ustanovenia § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964. Náklady žalobca zdôvodnil tým, že k predsporovej komunikácii bol splnomocnený advokát a náklady mali vzniknúť vo výške odmeny advokáta. Tak boli odmeny advokáta nie nepochybné, že odmena advokáta nebola reálne uhradená.

22. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

23. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z o dňa 09. 06. 2010, spisová značka 3MObdo2/2010, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 7/2010 pod č. 6 príslušenstvom pohľadávky sú aj vynaložené náklady na odmenu za právnu službu poskytnutú mimo súdneho konania v súvislosti s uplatnením pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka), z ktorého vyplýva, že ide o zaplatenú odmenu advokátovi. Súd teda pri rozhodovaní vo veci toto rozhodnutie zohľadnil, keďže odvolacím súdom mu bolo vytknuté, že uvedené rozhodnutie nezohľadnil, hoci žalovaný poukazoval na potrebu úhrady týchto nákladov.

24. Tak, ako je vyššie uvedené, po rozhodnutí súdu prvej inštancie právny zástupca pôvodného žalobcu zahlásil súdu, že po rozhodnutí súdu prvej inštancie nastala právna skutočnosť, s ktorou je spojený prevod žalovaného príslušenstva pohľadávky, Konkrétne dňa 06. 03. 2018 bola medzi žalobcom U. E. ako postupcom a ním JUDr. Zsoltom Hodosim ako postupníkom uzavretá zmluva o postúpení žalovaného príslušenstva pohľadávky. Zároveň vyjadril súhlas s vlastným vstupom do konania na miesto žalobcu.

25. Súd uznesením 6C/152/2016-192 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpil JUDr. Zsolt Hodosi, advokát, IČO: 45 014 515, s miestom podnikania Veľkoblahovská 6750, 929 01 Dunajská Streda.

26. Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie a jeho doručení sa žalobca vyjadril v tom smere, že v dôsledku postúpenia žalovaného príslušenstva pohľadávky argumentácia žalovaného s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. 3MObdo2/2010 o tom, že až zaplatená odmena advokátovi je spôsobilá stať sa nákladom spojeným s uplatnením pohľadávky sa stáva bezpredmetnou.

27. Čo sa týka účelnosti poskytnutia právnej služby, naďalej žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že všetky úkony boli účelné a výška úkonu právnej služby bola správne vyčíslená. Na strane žalovaného išlo o protiprávne konanie (odhliadnuc od toho, že daný okruh občianskoprávnej zodpovednosti je založený na objektívnom princípe), pričom platí zásada, že nikto nemôže mať výhodu zo svojho protiprávneho konania. Poukázal na to, že nie prvý krát sa stalo v jeho advokátskej praxi, že protistrana posudzuje nutnosť právneho zastúpenia klienta advokátom a účelnosť nákladov vznikajúcich v súvislosti s právnym zastúpením klienta výlučne zo svojho pohľadu, respektíve z pohľadu vlastnej výhodnosti. Tomu je tak aj v tomto konkrétnom prípade. Advokátsky poriadok ukladá advokátovi určité povinnosti, napríklad:

- § 18 ods. 1, ods. 2 zákona o advokácii ukladá povinnosť pri výkone advokácii chrániť a presadzovať práva a záujmy a klienta, ďalej povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné.

- § 5 ods. 1 dochádzkového poriadku - pri poskytovaní právnych služieb je prvoradá záujem klienta. So zreteľom na postoj žalovaného v prvotnej komunikácii so žalobcom bolo potrebné a účelné v záujme a v prospech žalobcu vykonať všetky úkony právnej pomoci uplatnené a uvedené v tomto konaní.

28. K opakovanej námietke žalovaného, že škoda nebola vyčíslená správne, zľahčovaním, že na výpočet úbytku na mzde žalobcu neboli potrebné osobitné vedomosti z oblasti personalistiky či matematiky, ale len bežná aritmetika, žalobca uviedol, že ani žalovaný ani jeho právny zástupca nedokázali odhaliť nesprávnosť tohto výpočtu, hoci na odhalenie tejto nesprávnosti neboli potrebné iné zručnosti, ako len bežné matematické. Toto odhalenie nemohli zvládnuť nielen v čase, keď im nesprávny výpočet bol prvýkrát predložený, ale ani v čase, keď ich poisťovňa upozornila na nesprávnosť výpočtu. Teda ani žalovaný ani jeho právny zástupca, dokonca ani samotná poisťovňa nemali ani len bežné matematické zručnosti, nakoľko ani jedna strana nedokázala povedať, v čom je výpočet nesprávny. Ku konaniu s odbornou starostlivosťou, na ktoré sa odvoláva žalovaný, ktorý v nadväznosti na § 18 a § 24 zákona o advokácii žalobca uviedol, že konanie s odbornou starostlivosťou sa týka výlučne profesijného pôsobenia advokáta v rozsahu právnych vedomostí a zručností. V inej ako právnej oblasti advokát nie je spôsobilý konať s odbornou starostlivosťou, nakoľko mu k tomu chýbajú potrebné vedomosti, zručnosti, prax a skúsenosť.

29. Pri určení výšky odmeny za jednotlivé úkony právnej pomoci boli zohľadnené stanoviská súdnej praxe, ktoré boli citované v článku II. žaloby. V čase vykonania jednotlivého konkrétneho úkonu právnej pomoci (týka sa to prevzatia zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomného podania druhej strane - oznámenie o vzniku škody) neboli k dispozícii žiadne údaje o výške škody a ustálenie výšky škody v čase urobienia týchto úkonov bolo nedohľadné (napríklad lebo vopred nebola známa dĺžka trvania práceneschopnosti žalobkyne).

30. Žalovaný poukázal na to, že pôvodný žalobca dňa 22. 10. 2018 zaplatil preddavok na odmenu advokáta vo výške 80,00 eur. Inak ako preddavok nebolo možné platbu žalobcu kvalifikovať, nakoľko v tom čase nebol známy výsledok konania. Táto platba bola v súlade s právnou úpravou v zákone č. 289/2008 Z. z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice zaevidovaná v žalobcovej virtuálnej registračnej pokladnici a klientovi vydaný doklad potvrdzujúci zaevidovanie tejto platby. Následne až dňa 06. 03. 2018 bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky, v dôsledku ktorej sa stal vlastníkom žalovanej pohľadávky. Žalobca je toho názoru, že v dôsledku tejto skutočnosti došlo k splynutiu osoby oprávnenej na zaplatenie príslušnej odmeny (advokáta poskytujúceho právne služby za odplatu) a osoby povinnej mu túto odmenu zaplatiť. Preto podľa žalobcu v ďalšom už nemá význam uvažovať o tom, či odmena bola reálne zaplatená alebo nie. Sám sebe nemusí žalovanú odmenu zaplatiť.

31. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 17. 12. 2019 opätovne poukazuje na to, že žalobca rovnako ako predtým ani súd prvej inštancie sa stále nevysporiadal so skutočnosťou, že odmena advokáta ako uplatnené príslušenstvo pohľadávky nebola zaplatená. V konaní pred súdom prvej inštancie vtedajší žalobca respektíve jeho právny zástupca tvrdil, že odmena advokáta nebola zaplatená. Až následne, čo odvolací súd zrušil pôvodný rozsudok, začal žalobca tvrdiť, že odmena bola uhradená v časti 80,00 eur, čo vyplýva z pokladničného dokladu. Žalobca poukázal na to, že pokladničný doklad ak aj bol doručený, bol doručený neskoro vzhľadom na zásadu koncentrácie konania sa jedná o neprípustný dôkaz, pretože bol doručený neskoro. Každopádne pred postúpením pohľadávky nebola odmena advokáta zaplatená, a preto pohľadávka nevznikla. Žalobca zaplatil sumu 80,00 eur, pričom predmetom konania je žaloba o zaplatenie 184,30 eur, nie je zrejmé, z čoho suma 80,00 eur pozostáva. Každopádne pred postúpením pohľadávky nebola odmena advokáta v žalovanej sume 184,30 eur zaplatená, a preto žalovaný je toho názoru, že pohľadávka nevznikla.

32. Ak pohľadávka žalobcu neexistuje, tak pôvodný žalobca nemal čo postúpiť na jeho právneho nástupcu, a teda predložená zmluva o postúpení pohľadávky trpí vadou, a to nemožnosťou plnenia. Pôvodný žalobca nezaplatil za právnu službu, a teda žiadne náklady nevynaložil, jeho majetok sa nezmenšil. Keďže žalobca nevynaložil náklady spojené s pohľadávkou, tak nemá nárok na ich náhradu voči žalovanému. K postúpeniu predmetnej pohľadávky na žalobcu došlo po rozhodnutí súdom prvej inštancie pred predložením veci odvolaciemu súdu. Odvolaciemu súdu postúpenie pohľadávky bolo známe a odvolací súd k samotnému postúpeniu pohľadávky nezaujal právny názor. Odvolací súd však poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09. 16. 2010, spisová značka 3MObdo2/2010, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 7/2010 pod č. 6, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú aj vynaložené náklady na odmenu za právnu službu poskytnutú mimo súdneho konania v súvislosti s uplatnením pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a z ktorého vyplýva, že ide o zaplatenú odmenu advokátovi.

33. Súd pri rozhodovaní vo veci sa riadil právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v tom smere, že bol odignorovaný uvedený judikát, ktorý je potrebné pri rozhodovaní zohľadniť. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že príslušenstvom pohľadávky sú aj vynaložené náklady na odmenu za právnu službu poskytnutú mimo súdneho konania v súvislosti s uplatnením pohľadávky a z ktorého vyplýva, že sa musí jednať o zaplatenú odmenu advokátovi.

34. Predmetom tohto konania je žaloba o zaplatenie 184,30 eur ako odmenu advokátovi. Je nepochybné, že v čase podania tejto žaloby dňa 03. 08. 2016 ako aj v priebehu celého tohto konania odmena advokátovi v sume 184,30 eur pôvodným žalobcom zaplatená nebola, z čoho vyplýva, že pôvodný žalobca nebol nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia domáhať sa od žalovaného zaplatenia tejto pohľadávky, nakoľko podľa názoru súdu pohľadávka žalobcu neexistovala a pôvodný žalobca preto túto pohľadávku nemohol postúpiť právnemu nástupcovi. Je nepochybné, že pôvodný žalobca nezaplatil za právnu službu, a teda žiadne náklady nevyňaložil a jeho majetok sa nezmenšil. Z uvedeného dôvodu nemohol dôjsť platne k postúpeniu pohľadávky z dôvodu, že pohľadávka neexistovala. Súd sa nestotožňuje s právnym názorom žalobcu, že zo strany „klienta“ postúpením pohľadávky došlo k zániku zaplatiť odmenu advokátovi, pretože došlo stretnutím dlžníka a veriteľa k splnutiu v záväzkovo-právnych vzťahoch medzi klientom a advokátom.

35. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného úkonu a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

36. Podľa § 153 ods. 2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

37. Pokladničný doklad, ktorým žalobca preukazoval zaplatenie v časti odmeny 80,00 eur, bol predložený až po zrušení rozsudku prvej inštancie odvolacím súdom, napriek tomu, že žalobca tvrdí, že k zaplateniu tejto časti odmeny došlo ešte dňa 22. 01. 2018, a pričom predmetný pokladničný doklad bol doručený súdu až s podaním žalobcu dňa 13. 11. 2019. Čo sa týka tohto pokladničného dokladu, okrem toho, že bol doručený neskoro vzhľadom na zásadu koncentrácie konania, z uvedeného pokladničného dokladu, ktorý bol doložený, nevyplýva, kto vykonal úhradu, taktiež suma v ňom uvedená nekorešponduje so žiadnym z právnych úkonov vykonaných žalobcom, preto súd má za to, že žalobca nepreukázal, že by došlo k úhrade trov advokáta.

38. Výsledkami vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že pôvodný žalobca odmenu advokáta ako uplatnené príslušenstvo pohľadávky nezaplatil. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09. 16. 2010, spisová značka 3MOBdo2/2010 vyššie citované. Túto skutočnosť potvrdil vtedajší zástupca žalobcu. Súd je toho názoru, že ak pohľadávka žalobcu neexistovala, tak pôvodný žalobca nemá o čo postúpiť na jeho právneho zástupcu, a teda nedošlo k platnému postúpeniu tejto pohľadávky. Súd v tomto sa nestotožňuje s prednesom žalobcu, že v dôsledku k zmluve o postúpení pohľadávok sa stal vlastníkom žalovanej pohľadávky a v dôsledku tejto skutočnosti došlo k splnutiu osoby oprávnenej na zaplatenie príslušnej odmeny (advokáta) a osoby povinnej mu túto odmenu zaplatiť (pôvodný žalobca). Sám sebe totiž nemusí žalovanú odmenu zaplatiť. Súd jednoznačne je toho názoru, že pohľadávka pôvodného žalobcu neexistovala, keďže odmena za správnu službu poskytnutú mimosúdneho konania nebola advokátovi zaplatená, tak pôvodný žalobca nemal čo postúpiť na svojho právneho nástupcu. Preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

39. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd s poukazom na § 255 ods. 1 CSP. Súd žalobu zamietol, preto úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou súdu, ktorý vo veci rozhodol, na Krajský súd v Trnave (§ 362 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /(odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP)/.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere , že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného úkonu ktoré neboli uplatnené alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu uvedenú v ods.1 ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.